

W życiu chrześcijańskim Dziesięć Przykazań to niczym drogowskazy, które prowadzą nas do głębszej relacji z Bogiem i naszymi bliźnimi. Jedno z tych przykazań, które wydaje się tak proste, a jednocześnie zawiera głębokie i transformujące przesłanie, to ósme: **„Nie będziesz mówił fałszywego świadectwa”**, lub, mówiąc prościej, **„Nie kłam”**. To przykazanie, które zabrania fałszywego świadectwa i kłamstwa, wykracza poza zwykłe unikanie oszustwa wobec innych: jest zaproszeniem do życia w prawdzie i przyjęcia jej jako drogi do prawdziwej wolności oraz głębszego zaufania Bogu.

W dzisiejszych czasach prawda często wydaje się być elastyczna, względna i czasem negocjowalna, zwłaszcza w społeczeństwie, które promuje sukces za wszelką cenę. Dla chrześcijan jednak prawda to nie tylko wartość moralna: jest to kluczowy element naszej wiary. W tym artykule zbadamy, dlaczego szacunek dla prawdy jest tak ważny dla naszej relacji z Bogiem i innymi ludźmi oraz jak życie w prawdzie wyzwala nas i prowadzi do głębszego zaufania Bogu.

1. Prawda w sercu wiary chrześcijańskiej

Dla chrześcijan prawda nie jest tylko zbiorem reguł czy faktów; **prawda jest Osobą**. Sam Jezus powiedział: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem” (J 14,6). To stwierdzenie uczy nas, że pełnia prawdy znajduje się w Chrystusie. On jest doskonałym objawieniem Ojca, a idąc za Nim, wchodzimy w kontakt z najgłębszą prawdą o tym, kim jest Bóg i kim jesteśmy my sami.

Poszukiwanie prawdy jest zatem aktem głęboko duchowym. Szukając prawdy w naszym codziennym życiu, szukamy Chrystusa, który jest Wcieloną Prawdą. Za każdym razem, gdy wybieramy prawdę, wybieramy zbliżenie się do Boga, ponieważ w Nim nie ma miejsca na kłamstwo ani oszustwo.

Kłamstwo i zerwanie z Boską Prawdą

Kiedy decydujemy się kłamać, nie tylko zdradzamy zaufanie innych, ale także zrywamy nasze więzi z samą Prawdą, czyli z Bogiem. Pismo Święte mówi jasno: „Diabeł jest ojcem kłamstwa” (J 8,44). To pokazuje, że kłamstwo nie tylko oddziela nas od prawdy ludzkiej, ale wprowadza nas w ciemność, zamęt i duchową niewolę.

Kłamstwo tworzy atmosferę nieufności i podziału, osłabiając naszą zdolność do życia w wolności dzieci Bożych. Natomiast kiedy żyjemy w prawdzie, doświadczamy pokoju, który pochodzi z czystego sumienia, oraz wolności wynikającej z faktu, że nie mamy nic do ukrycia.

2. Prawda a wolność wewnętrzna

Często kojarzymy wolność z możliwością robienia tego, co chcemy, ale prawdziwa chrześcijańska wolność jest czymś znacznie więcej. Jest to zdolność do **życia zgodnie z prawdą o tym, kim jesteśmy**: dziećmi Bożymi, stworzonymi na Jego obraz i podobieństwo, powołanymi do życia w jedności z Nim i z innymi ludźmi.

Jan Paweł II często powtarzał: „Wolność nie polega na robieniu tego, co się chce, ale na posiadaniu prawa do czynienia tego, co się powinno”. Życie w prawdzie nie zawsze jest łatwe, ale jest jedyną drogą do prawdziwej wolności. Kiedy kłamiemy, wikłamy się w sieć oszustw, która prędzej czy później nas zniewala i odbiera nam pokój. Natomiast wybierając prawdę, nawet jeśli jest ona niewygodna czy trudna, doświadczamy głębokiej wolności wewnętrznej, wolności życia w świetle.

Prawda, która wyzwala

Jezus powiedział: „Poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli” (J 8,32). To obietnica przypomina nam, że prawda, choć czasem bolesna, ma moc nas wyzwolić. Kłamstwo, przeciwnie, więzi nas w iluzji, gdzie nieustannie boimy się, że zostaniemy zdemaskowani, lub musimy kontynuować kłamstwa, aby utrzymać stworzony przez nas fałszywy obraz.

Życie w prawdzie wymaga odwagi, ponieważ często oznacza konfrontację z własnymi słabościami, błędami czy grzechami. Ale właśnie ta szczerza konfrontacja z rzeczywistością otwiera nas na łaskę Bożą. Tylko gdy uznamy, kim naprawdę jesteśmy, możemy otrzymać przebaczenie i uzdrowienie, które Bóg nam oferuje.

3. Prawda jako droga do zaufania

Życie w prawdzie nie tylko nas wyzwala, ale także wzmacnia zaufanie w naszych relacjach. Zaufanie jest fundamentem każdej zdrowej relacji, a prawda jest podstawą, na której to zaufanie się buduje. Kiedy jesteśmy szczerzy, pozwalamy innym poznać nas takimi, jakimi naprawdę jesteśmy, bez masek i udawania. To tworzy atmosferę otwartości i autentyczności, w której relacja może się rozwijać.

Kłamstwo jako zerwanie zaufania

Kłamstwo, z drugiej strony, niszczy zaufanie. Gdy kłamstwo zostaje odkryte, w sercu drugiej osoby pojawiają się wątpliwości. „Co jeszcze mogło być ukryte?” „Czy mogę mu/jej jeszcze ufać?” Takie pytania pojawiają się nieuchronnie i mogą zniszczyć relacje budowane przez

lata.

Bóg, jako kochający Ojciec, wzywa nas do bycia szczerymi nie tylko wobec innych, ale także wobec siebie i wobec Niego. Spowiedź, na przykład, jest sakramentem, który zaprasza nas do uznania naszych błędów i powiedzenia prawdy o naszych grzechach. Czyniąc to, doświadczamy bezwarunkowej miłości Boga, który nas nie osądza, ale przebacza i wyzwala.

Zaufanie Bogu

Życie w prawdzie jest również aktem zaufania Bogu. Czasami możemy być kuszeni, aby skłamać, aby się chronić lub uniknąć bolesnych konsekwencji. Jednak zaproszenie chrześcijańskie polega na zaufaniu, że Bóg zawsze jest przy nas, nawet w trudnych chwilach. Kiedy decydujemy się powiedzieć prawdę, ufamy, że Bóg nas podtrzyma i że Jego łaska wystarczy, aby nas przeprowadzić przez każdą sytuację.

Święty Augustyn powiedział: „Droga prawdy jest trudna, ale kiedy nią kroczymy, odkrywamy, że nie jesteśmy sami”. Zaufanie Bogu daje nam siłę do wyboru prawdy, nawet gdy świat naciska, byśmy postąpili inaczej.

4. Prawda a miłość bliźniego

Prawda nie dotyczy tylko naszej relacji z Bogiem, ale jest także sercem naszych relacji z innymi. Kochać bliźniego, jak nakazuje Jezus, oznacza być szczerym i przejrzystym wobec niego. Relacje oparte na kłamstwie lub oszustwie są kruche i skazane na porażkę.

Miłość w prawdzie

Czasami prawda może być trudna do powiedzenia, zwłaszcza gdy myślimy, że może kogoś zranić. Ale prawdziwa miłość nie polega na ukrywaniu lub zniekształcaniu rzeczywistości; chodzi o komunikowanie prawdy z miłością. Papież Benedykt XVI w swojej encyklice **„Caritas in Veritate”** (Miłość w prawdzie) przypomina nam, że „bez prawdy miłość popada w sentymentalizm”. Innymi słowy, tylko wtedy, gdy jesteśmy szczerzy, możemy prawdziwie kochać drugiego autentycznie.

Prawda nie jest bronią, którą ranimy, ale darem, który oferuje drugiemu szansę na wzrost i uzdrowienie. Mówiąc prawdę z miłością, pomagamy innym stawiać czoła rzeczywistości ich życia i szukać rozwiązań, które przybliżają ich do Boga.

„Nie będziesz mówił fałszywego świadectwa: Prawda jako droga do wolności i zaufania Bogu” | 4

5. Krocząc w prawdzie: codzienne zobowiązanie

Życie w prawdzie jest codziennym wyzwaniem. Każdego dnia napotykamy sytuacje, w których możemy być kuszeni, aby skłamać, ukryć część prawdy lub zniekształcić fakty na swoją korzyść. Jednak zaproszenie Chrystusa jest jasne: **„Nie kłam”**. To przykazanie nie jest ograniczeniem, lecz przewodnikiem do prawdziwej wolności.

Strategie życia w prawdzie:

- **Codzienny rachunek sumienia:** Wieczorem przemyśl swój dzień. Czy byłeś całkowicie szczery? Czy skłamałeś lub ukryłeś coś ważnego? Uznanie swoich błędów to pierwszy krok do ich naprawienia.
- **Szukaj sakramentu spowiedzi:** Spowiedź to miejsce prawdy i uzdrowienia. Pozwala nam być całkowicie szczerymi z Bogiem i otrzymać Jego miłosierdzie.
- **Módl się o odwagę:** Proś Boga o łaskę odwagi, aby mówić prawdę, nawet gdy jest to trudne. Zaufanie Jemu da ci siłę do życia w świetle.

Zakończenie

Przykazanie **„Nie kłam”** to nieustanne przypomnienie, że prawda jest drogą do wolności i zaufania Bogu. Życie w prawdzie przybliży nas do Chrystusa, który jest Prawdą, i uwalnia nas od więzów kłamstwa i oszustwa. Jest to zaproszenie do życia w świetle, w pokoju czystego sumienia i w zaufaniu, że krocząc w prawdzie, kroczymy z Bogiem.

Niech Duch Święty zawsze daje nam siłę, by przyjąć prawdę, pokochać ją i żyć nią w naszym codziennym życiu.